

UKNS KOMMENTAR.

Den 1ste februar 1942 som nazistene har proklamert til å være "større enn 17 mai og 7 juni 1905;" viser seg i realiteten ikke å forandre landets politiske stilling i noen større grad. Terbover og den tyske administrasjon skal forbli i landet og vil også for fremtiden være de som bestemmer og trekker i trådene. Det hele må sees mere som en restus fra tyskernes side overfor Quisling. Nå har han selv fått høve til å tre fram på scenen og spille hovedrollen i det store dukketeater, men sufflørkassen er ikke fjernet fra denne arena.

Da, ene etter Quislings innsettelse som ministerpresident, (oversatt til norsk statsminister) har brakt for dagen en rekke nye forordninger og tvangsbestemmelser. Først og fremst skal de offentlige tjenestemenn tillivs, og press og trusler øves sterkere enn noensinne. For gjelder det for alle nordmenn og sta fast og ikke vike en tomme. N.S. har så minimalt av dyktige folk innen sine rekker at de er ute av stand til å fylle de stillinger som blir ledige på grunn av en eventuell masseavskjedigelse.

Følgelig ikke skal man frykte dette med N.S. ungdomsopprørsbevegelse. Det er et kolossalt og parat å sette i sving, og resultatet er dømt på forhindringsløst foreldrene vil fortsette å rettlede og oppmuntre barna.

Barna og ungdommens stilling kom klart fram under skolestreiken ifjor vinter.

Den havet av papir og bestemmelser som strømmer ut fra Quisling og hans regjering skulle tyde på intens arbeids. Men en fristes til å si med det gamle ordsprog:

- Mye skrik, men lite ull. -

HVA NY YORK TIMES SKRIVER.

New York Times skriver at Quislings forrederi overfor sitt eget folk har gjort hans navn til et for-

natte symbol i et hvert fritt land. Han vandrer i fare for sitt liv og lever bare inne i en ring av tyske bajonetter. Innenfor denne ringen er han like merket fanke som noen av hans avvepnedde landsmenn. Terbovers dystre skikkelse står ved siden av han, parat til å passe på at han ikke vakler i sitt fedrelandsførerseri. Ikke i noe land er frihetsviljen sterkere enn i Norge, skriver New York Times.

LOVBESTEMMELSE.

Da det hersker den største forvirring blandt det norske folk om av og til foreta seg med medlemmer av N.S. og andre som har støttet Norges fiender direkte og indirekte, finner vi det på sin plass å gi et sammendrag av en tale som justisminister Terje Vold holdt i London Radio den 23. jan. dette år. ('London Gazette') -Rikstateråd den 22. jan. 1942 er ved kgl. anordning bestemt følgende: Den som opprettholder medlemskap i N.S. eller søker om medlemskap i dette parti, er hjemfallen til tap av "allem til liv", for et bestemt antall år eller alltid. Det er ikke for at loven skal komme til anvendelse, nødvendigvis at vedkommende er med på partiets møter, demonstrasjoner, etc. likn. Selv om vedkommende bare er passiv medlem, ramnes han av loven. Som tilfellestraff kan idømmes bøter (1942. s.2.)

VÅRE FÅRTE.

Tirsdag den 17. feb. vil alle nordmenn minnes de av våre landsmenn som er myrdet av nazistene. Den dagen skal alle holde seg inne etter kl. 10, og på denne enkle måte demonstrere sin hyldest til dem som har ofret sitt liv for vår sak.

pa opptil 1 mill. kroner.

Lovens prof. 2 gir nærmere bestemmelser for praksis. Straffen, tap av "almen tillit", innebærer tap av stornærrett i offentlige anliggender, nek- telse av adgang til å tjenestegjøre i rikets stridsmak, og av adgangen til å innneke tillitshverv i offentlige tjeneste, stat eller kommune. Ikke bare i, men også utenfor offentlige tjenester, vil R. S.-medlemmer være utelukket fra å ha tillitsverv, det være seg som formann for foreninger eller andre sammenslutninger som krever almen tillit. Videre innebærer loven at vedkommende kan bli fradømt retten til å utøve visse næringer som fordrer almen tillit. En kan si at den som rammes av loven, settes utenfor det samfund han har vist seg så uverdig å tilhøre - både sosialt, økonomisk og politisk. Loven rammer hardt og er et uttrykk for samfundets dom. Det pointeres at straffen kan idømmes for et bestemt antall år eller for livetid.

Det fremmer videre uttrykkelig av forordningen at denne straff ilægges i tillegg til straffer som pådømmes etter de gjeldende lover som det militære og borgerlige straffelov. Det forstås altså ingen endringer i disse lover. Bestemmelsen i forordningen av 22/1 - 42 er å betrakte som tilleggsbestemmelser. Som hovedlov var man fradømt ut fra straffelovens prof. 86. I tillegg til denne riksmann imidlertid ved Kri. forordning av 5. okt. 41, hvorefter dødsstraff kan komme til anvendelse.

Den som i krigtid yder fienden bistand eller bidrar til at han får hjelp økonomisk eller politisk, er en forræder. Uten hensyn til på hvilken måte hjelpen ydes. Alle medlemmer av R. S. er i lovens forstand forrædere. Når det allikevel har vært nødvendig i tillegg til de allerede bestående lover å gi en egen lov som spesielt tar sikte på R. S.; er grunnen den at det bør være et særdeles straffbart forhold å tilhøre et parti som yder fienden bistand i sterkere grad enn og hjelpen ydes enkeltvis. Dermed kommer det til uttrykk i loven at partiet er ulovlig.

Justisministeren kom deretter inn på strengere straffer for sedelighetsforbrytelser begått mot norske av tyskere eller quislinger i krigstid. Dødsstraff kan her komme til anvendelse i mere kraverende tilfeller. Justisministeren fortsatte: "I Norge i 1905 gikk til å

trakk seg et skritt i humanistisk retning. Men det er andre tider vi nå gjennomlever. Vi har beviser for at Gestapo mishandler norske fanger i norske fengsler. For disse forbrytere og deres hjelpere er ingen straff streng nok. Og det vilde være en mangel i vår lov dersom den strengeste straff ikke kunne idømmes.

EN OVERSIKT OVER DEN NORSKE HANDELSFLÅTES TAP.

Den "Eskon 7" gikk av stabelen ved et skotsk skipsverft like før jul og statsråd Sundt en meget interessant oversikt over hva den norske flåte har ydet og yder.

Han nevnte at i de 20 første måneder Norge har vært i krig har vi mistet 173 gode skip på nesten tre kvart mill. tonn og 869 sjømann er blitt drept eller savnet. Selv om de samlede skipstap hadde vært alvorlige, hadde de i de siste måneder vist en avgjort nedgang. I de første 6 måneder i år var tapene gjennomsnittlig 4 000 tonn for måneden. I de siste 6 måneder er de gått ned til gjennomsnittlig 17000 tonn for måneden - eller omtrent det samme som den norske handelsflåtes tap i de 7 måneder før invasjonen i Norge. I en kringkastningstale i august hadde statsråden talt om en "foreløpig siser" i slaget om Atlanterhavet. Utviklingen av dette viktige slag siden den tid viser at denne uttalelse framleis er riktig. Våre tap i november i år var de minste vi har hatt siden september 1939 - den første krigsmåned - og bare litt over halvdelen av det månedlige gjennomsnitt i perioden før invasjonen.

Vi må være forberedt på tilbake slag, men i mellomtiden har vi tatt offensiven, også på shipping-fronten og snart - når produksjonen ved de britiske og amerikanske skipsverfter er i full swing - skal vi være istand til å møte hvilket som helst nytt tysk angrep med full tillit. Behovet for transport av forsyninger til Russland og det nye behov som er skapt ved utvidelsen av krigens til Stillhavet, har øket behovet for tonnasje i meget sterk grad. Men også det skal tilfredsstilles, og for Norges vedkommende er vi beredt til

FRA FRONTENE.

Den russiske vinteroffensiv pågår framleis med stor kraft langs hele fronten. Framgangen er betydelig. 130.000 km² land eller ca. $\frac{1}{4}$ av det område som tyskerne hadde erobret av Russland, er gjenerobret av de russiske styrker. Etter snart 8 mndrs. krig har tyskerne ikke klar å besette mere enn 1/40 av Russland. Det håpløse i Hitlers foretaksende kommer da klart fram så meget mer som han har satt inn sine beste tropper og sitt beste materiell. Man må regne med at kvaliteten av soldater og materiell nå er dårligere.

De tyske generaler i Russland har bedt Hitler om å sende 70 nye infanteridivisjoner til fronten i øst, ellers kan de ikke klare å holde stand mot russerne. Men Hitler kan ikke klare å skaffe disse divisjoner. Allerede nå er det stor mangel på arbeidskraft i Tyskland. Den eneste måten han kan klare det på er, mener man, å tvinge endel av de okkuperte lands befolkning til å arbeide som slaver dernede i de viktigste krigsindustri-fabrikker. Men han kvier seg naturlig nok for å prøve på noe slikt.

De hardeste kampene på østfronten pågår for tiden ved Rshew. Hitler har gitt ordre til å holde byen for enhver pris, men byen er allerede omringet. Russiske elitedivisjoner er satt inn og det ventes at byen vil falle om kort tid.

På Moskvafrenten rykker russerne langsomt framover. Den 11. febr. ble det meldt om 10 km.s framgang i dette avsnitt, og russerne nærmer seg sterkt Vjasma.

På südfronten ble byen Krasnograd, 130 km. sydvest for Kharkow gjenerobret av russerne den 9. febr. og de russiske tropper står nå i en halvcirkel om Dnjepropetrovsk ca. 50 km. fra byen.

I kampene ved Schtzselburg kjemper russerne med framgang.

Foran Sebastopol's festningsverk på Krim hadde tyskerne 35.000 i drepte og sårede.

Man regner nå alt i alt 1 mill. forfrosne tyskere under vinterfelttoget hittil. Adskillige er bukket under, men hundretusener ligger på felthospitaler bak fronten og i Tyskland med alvorlige frostsår.

stanset, har kampene avtatt i styrke. Frontlinjen har stabilisert seg og går nå fra Middelhavet 100 km. vest for Tobruk og rett sydoover.

Østen: Japanerne har erobret flere strategisk viktige punkter. Singapore som man må regne med vil bli fullstendig erobret, betyr et tungt tap for England. I Surma er den japanske framrykning stanset ved elven Sitiang. Kinesiske, indiske og engelske tropper deltar på denne front. I Kina rykker Chang Kai Sheck tropper fram og har erobret en by 60 km. nordvest for Hong-Kong. På Filipinerne holder framleis Mc. Arthurs tropper stand og har tilføytt japanerne store tap.

En japansk krysser ble meldt senket utenfor Amboina den 7. febr. Samme sted ble en annen krysser og en ubåt sterkt skadet.

6 NORDMENN BEFRIDD FRA TYSK FANGENSKAP.

Med en dristighet som savner sidestykke er det lykket å befri 6 nordmenn fra tysk fangenskap i Oslo. Det foregikk på den måte at en tysk militærbil hvori det befant seg flere nordmenn forkledd som tyske offiserer kjørte opp foran Ullevål Sykehus. På brysk, tysk maner forlangte de 4 fanger utlevert, og vist fram utleveringsordren og legitimasjonspapirer (selvsagt falske). Det ble innvilget da sykehuset hadde fått telefonisk beskjed $\frac{1}{2}$ time i forveien om å holde fangene klare da de skulle i forhør hos Gestapo. Idet fangene ble ført ned til bilen, ble de slått og mishandlet, forat ingen skulle være i tvil om at det var tyskere som var ut.

Fengslet i Akebergveien ble besøkt på samme måte og med samme resultat, bare med den forskjell at her var det 2 fanger som ble befri.

Vi har fått navnene på 3 av de befridde: stortingsmann Carl Wright, sakfører Hans Cappelen og Iund. Cappelen var dødsdømt og skulle skytes dagen etter.